

אָרום מרדכי

בן אשר וחייה רחל. נולד ביום 2.11.1909 באוסיק שבגליציה התיכונה וגדל בלז'איסק (באידיש ליז'נסק — מקום נודע עליידי ר' אלימלך מליז'נסק, מאבות החסידות), שם היה אביו שו"ב. למד ב"חדרים" וב"ישיבה", גמר בית-ספר למסחר והתכונן לבחינות-בגרות עליידי שיעורים פרטיים שקיבל ממנהל בית-הספר המקומי, שחיבב את הבחור היהודי השקדן וצמא-הדעת. הצטרף לתנועת "תורה ועבודה" ויסד בעירו נקודת-הכשרה. בגלל המצב החמרי הקשה עבר עם קבוצתו לודוביץ שבמערב-גליציה. גם שם נאבקו עם תנאי קיום קשים, אבל יכלו להם. להקלת המצוקה הורה תלמוד (בשכר, לטובת הקבוצה) בתלמוד-תורה (ישיבה קטנה) ובשעות אחרי הצהריים למד סנדלרות. באפריל 1939 העפיל ארצה באניה "אסימי" ובלי להיתקל בשומרי חופים וגבולות הגיע ישר ל"קבוצת אברהם" של חברי תנועתו בכפר-פינס והצטרף אליה. נטה שכם לעבודה השחורה וכפעם בפעם עסק בצרכי ציבור בועדות שונות של הקבוצה בכפר-פינס ואחרי-כן בכפר-עציון, שם היה זמן-מה מזכיר-הפנים וחבר בועדת-חברים ובוועדה

התרבות. השתדל להנהיג במשק את ענף הכוורנות, אך תנאים אובייקטיביים
מנעו את ההצלחה והוא נשאר עובד בסנדלרות. „לא קרבנות הם החלוצים
ולא היכל הוא הקיבוץ“ — היה אומר כלפי מפריחי סיסמאות ומדברים
גבוהה. „יהודים פשוטים אנחנו והננו מאושרים שמצאנו דרך חדשה ואנו
מאמינים בה“. באמרותיו ובבדיחותיו הקולעות הצליח לעודד רוח נדכאים
בעתות מצוקות חמריות ואף באש המלחמה. הסנדלר בן ה„ישיבה“ שקד על
יסוד סניף לאיגוד הספורט „אליצור“ והשתדל לארגן משחקים והתחרויות.
מתוך כך התקרב לעניני הבטחון והיה פעיל בועדת הבטחון של הקבוצה
במשך כמה שנים עד הסוף. גמר קורסים של ה„הגנה“ לטיפול בנושק,
שקד על נקיונם ושלמותם של הכלים והמציא הרבה המצאות מחוכמות
ב„סליקים“.

בראשית המצור נפרד גם הוא, כיתר החברים הנשואים, מאשתו
ומשתי בנותיו הקטנות, שהועברו לירושלים. התנגד לכל הצעת פינוי
שלם או חלקי. נפל ביום 13.5.1948, יום נפול הגוש. הובא למנוחה עם
הבריו להר הרצל בירושלים ב-17.11.1949.